

El llenguatge

Semblar

Avui són molt usuals frases com «Sembla ésser (o ser) que la Generalitat se'n farà càrrec», «Sembla ésser que no hi ha diners», «Sembla ésser que no s'hi miren gaire». Ara mateix tenim al davant una revista en què l'expressió «sembla ser que...» apareixi quatre vegades en una mateixa pàgina. I sembla realment evident que si s'usa aquesta perifrasi, i d'una manera tan desmesurada, és simplement perquè hom es deixa influir pel modisme del castellà «parece ser que...», traduït literalment. Creiem, doncs, que en les construccions esmentades com a exemple caldria prescindir de l'infinitiu ésser, que no hi exerceix cap funció: Sembla que la Generalitat... Sembla que no hi ha diners. Sembla que no s'hi miren gaire. Ara: ¿cal considerar sempre incorrecta la coincidència del verb semblar i de l'infinitiu ésser? En realitat, aquesta coincidència pot aparèixer en tres construccions diferents: «Sembren ésser honorats», «Li sembla ésser honorat» i «Sembla ésser que no tenen gaires diners». La primera d'aquestes frases el verb semblar significa «ésser en aparença»; la presència del verb ésser en funció de complement del verb semblar hi apareix, així, com un element redundant i innecessari, i caldria, per tant, prescindir-ne.

En la segona frase, en canvi, el verb semblar significa «aparèixer com a ver o probable» (ja no és, per tant, un verb copulatiu): el verb ésser no hi exerceix la funció de complement de semblar ni s'interposa entre aquest verb i el seu complement, sinó que el conjunt ésser honorat representa el subjecte de l'oració, la qual equival a li sembla que és honorat. Encara que segurament aquesta altra construcció seria preferible, no sembla que es pugui rebutjar Li sembla ésser honorat, talment com al costat de Li sembla que està malalt admetem Li sembla estar malalt.

En la tercera oració semblar significa també «aparèixer com a ver o probable». Però el subjecte d'aquesta oració és la subordinada que no tenen gaires diners i l'infinitiu ésser hi apareix clarament com un element no solament innecessari sino incorrecte. Ho pot demostrar, creiem, la simple inclusió en la frase d'un datiu, que no en canvia l'estructura: Em sembla («ésser») que no tenen gaires diners.

Albert Jane